v jazyce německém. St-l nežádal tedy ani provedení nového zabavení, ani opětného sepsání nového zájemního protokolu v jazyce německém, nýbrž petit jeho stížnosti obsahoval výslovně jen žádost, aby státním jazykem již sepsaný zájemní protokol byl vyhotoven také v jazyce německém. Žal. úřad, uznávaje v nař. rozhodnutí zásadně, že zájemní protokol měl býti sepsán také jazykem německým, odepřel nařídíti žádané něm. vyhotovení tohoto protokolu z toho důvodu, že taková náprava není již možná, poněvadž sepsání nového protokolu ve správním řízení nařídíti nelze. Žal. úřad vycházel podle toho z právního názoru, že předpokladem pro vyhovění rekursnímu petitu, aby zájemní protokol byl vyhotoven také v jazyce německém, jest, aby byl sepsán nový zájemní protokol. S tímto právním názorem však souhlasiti nelze.

Podle § 253 odst. 1 ex. řádu vykoná se zabavení hmotných věcí, které dlužník má ve své moci, tím, že výkonný orgán je v protokolu sepíše a popíše (zájemní protokol). Tento úkon byl v daném případě sepsáním zájemního protokolu proveden toliko v jazyce českém. K tomu, aby vyhověno bylo nároku st-lovu na vyhotovení tohoto protokolu také v jazyce německém, není však třeba nového výkonu zabavení ani sepisu nového zájemního protokolu, čehož st-l také ani nežádal, nýbrž stačí, aby k sepsanému již zájemnímu protokolu připojeno bylo dodatečně jen jeho vyhotovení v jazyce německém. Tím nebude nijak dotčen ani provedený již výkon zabavení, ani listinné osvědčení o výkonu tom sepsané (zájemní protokol) a do těchto soudních úkonů nebude tedy správní cestou nijak zasaženo. Stane se pak dodatečně jen to, co při původním sepisování protokolu státi se mělo. Není-li však třeba ani nového opětného výkonu zabavení ani sepisu nového zájemního protokolu k tomu, aby jazykovému nároku st-lem uplatněnému a uznanému bylo vyhověno, vyplývá z toho, že podle povahy věci v daném případě náprava, t. j. nařízení dodatečného vyhotovení protokolu z jazyku německém ve smyslu čl. 96 odst. 3 jaz. nař. možná jest.

Vycházel-li žal. úřad v nař. rozhodnutí z opačného právního názoru a odepřel proto učiniti další opatření k zjednání nápravy, ač byla možná, spočívá nař. rozhodnutí na mylném právním názoru.

Č. 8326.

Pojištění úrazové. — Policejní řízení trestní: * V trestním řízení pro přestupek úrazového zákona není přípustný další opravný prostředek proti rozhodnutí politického úřadu II. stolice, jež potvrdilo in toto nález I. stolice.

(Nález ze dne 28. prosince 1929 č. 21.479.)

Věc: Dr. Rudolf T. v Č. proti ministerstvu sociální péče o přestupek § 21 úrazového zákona.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Trestním nálezem osp-é v Č. z 22. června 1927 uznán byl st-l vinným přestupkem § 21 úraz. zák. z 28. prosince 1887 č. 1.

ř. z. z roku 1888, kterého se dopustil podle svého doznání tím, že nepředložil v zákonné 14denní lhůtě, t. j. do 14. ledna 1927, úrazové pojišťovně dělnické v Praze výpočet pojistného za II. pololetí 1926 z podniku »osobní auto«, a odsouzen byl podle § 52 téhož zák. k pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na dobu 5 dnů. — Zsp v Praze a ani min. soc. péče odvoláním st-le nevyhověly. — — — —

Maje rozhodnouti o stížnosti, musil se nss zabývati z moci úřední otázkou, zda úřady správní rozhodujíce předmětný spor nevybočily z mezí své kompetence a není-li postiženo řízení zmatkem, který by nss-u bránil, přistoupiti k věcnému přezkoumání nař. rozhodnutí.

Úrazový zákon z 28. prosince 1887 č. 1 ř. z. z r. 1888 pod nadpisem »ustanovení trestní« obsahuje v §§ 51 a 52 vymezení přestupků tohoto zák. a trestních sazeb, jedná v § 53 o osobách zodpovědných. stanoví v § 54, že »potrestání přestupků zákona v § 51 a 52 naznačených přísluší politickým úřadům«, určuje v odst. 2 téhož § do kterého fondu uložené pokuty plynou a konečně stanoví v § 55 pod nadpisem »rekursy« všeobecně rekursní lhůty a úřady, u nichž rekursy jest podati. Ustanovení těmito nejsou však upraveny veškeré fáze trestního řízení policejního a platí tedy v ostatních směrech, ve kterých úrazový zákon nemá výslovných odchylných předpisů, předpisy platné pro trestní řízení před úřady politickými, obsažené v min. nař. z 31. ledna 1860 č. 31 ř. z. Dle § 3 cit. min. nař. jest další rekurs proti rozhodnutí politického úřadu II. stolice ve věcech trestních, náležejících do příslušnosti politických úřadů, vyloučen, když politický úřad II. stolice potvrdil trestní nález úřadu I. stolice. Dle právního náhledu, který nss již opětovně, zejména v nál. Boh. A 639/20 vyslovil, lze trestní nález považovati za potvrzený ve smyslu § 3 cit. nař. z r. 1860 tehdy, když II. stolice jej potvrdila in toto, t. j. ve všech kusech, které jsou podstatnými součástkami nálezu trestního, tedy vedle zjištění skutkové podstaty a výroku o trestu i subsumpce skutkové podstaty pod předpis právní.

V daném případě jde o výroky konformátní, ježto zsp, nedavší místa odvolání st-lovu ponechala trestní nález I. stolice nezměněný ve všech jeho podstatných součástkách, t. j. jak co do skutkové podstaty, tak co do subsumpce pod předpis právní, tak i co do trestu. Nebyl proto ve smyslu cit. § 3 nař. č. 31 z r. 1860 proti rozhodnutí II. stolice přípustný další opravný prostředek. Pak ovšem min. soc. péče nebylo povoláno, aby rozhodovalo jako instance a učinilo-li tak přece, jest rozhodnutí jeho výrokem úřadu nepříslušného a proto zmatečné. Bylo je proto zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Avšak i poučení, které se straně v rozhodnutí zsp-é dostalo, že se lze z něho odvolati k min. soc. péče, je nezákonné a bude třeba učiniti opatření, aby rozhodnutí to se správným právním poučením bylo st-li znovu doručeno a jemu umožněno, aby se případně dovolal mimořádné ochrany nss-u.

Č. 8327.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: * Rozhodnutí hlavního finančního ředitelství v Užhorodě o služebních příjmech